

ONKO JUMALA TODELLAKIN SANONUT? (1Moos 3:1-19)

Saarna Oulun Timoteus-yhteisössä (Tuulimylynkatu 18)
Ensimmäinen paastonajan sunnuntai, 10.2.2008

Past. Juha Muukkonen
Thurevikinkatu 8 D 22
95420 Tornio
puh. 050 359 6939
s-posti: juha.muukkonen@netti.fi
www.taiwas.net (Puheet/Juha Muukkonen)
Raamatunkäännös: KR 1933/38

RIPPIPUHE

Suuri pääsiäispaasto alkaa laskiaistiistain jälkeisestä keskiviikosta. Pääsiäiseen on aikaa tuhkakeskiviikosta lukien 40 päivää, sunnuntait pois lukien. Raamatullisen viikon ensimmäisenä päivänä, Jeesuksen ylösnousemuksen päivänä, ei koskaan paastota. Paastonajan mitta, 40 päivää, viittaa erityisesti Jeesuksen 40 päivän paastoon autiomaassa heti Hänen kasteensa jälkeen, ennen kuin Hän aloitti julkisen toimintansa.

Muita 40 päivän paaston esikuvia VT:ssa ovat esim. profeetta Eliaan 40 päivän vaellus Beerseban lähetyviltä Hoorebin vuorelle enkelin antaman leivän ja veden voimalla (1Kun. 19) sekä myös Mooseksen olo Siinain vuorella 40 päivää, eli tuolla samalla Hoorebin vuorella, (2Moos. 24). Myös valitun kansan autiomaavaelluksen mitta, 40 vuotta, on yksi esikuva luvulle 40.

Jeesusta kiusattiin hänen paastotessaan ja valmistautuessaan julkiseen toimintaansa. Se oli Hänen pääsiäistään edeltävä paasto. Muistat varmaan Perkeleen sanat Jeesukselle noiden neljänkymmenen päivän kuluttua: "Jos sinä olet Jumalan Poika..." Jeesus oli juuri kasteensa yhteydessä kuullut Isän Jumalan sanat taivaasta: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt." Nyt Saatana yritti saada Jeesusta epäilemään noita Isän sanoja: "Jos sinä olet Jumalan poika..."

Jos Jeesus olisi suostunut Kiusaajan ehdotuksiin, hän olisi samalla tunnustanut epäilevänsä omaa asemaansa Jumalan Poikana. Noissa Jeesuksen kiusauksissa oli kyse myös siitä, että Perkele halusi Jeesuksen luopuvan täydestä ihmisyystään, käyttävän omaa jumaluuttaan omaksi hyväkseen. Jos Jeesus olisi alkanut käyttää jumalallista valtaansa ja voimaansa omien inhimillisten tarpeidensa täyttämiseen, niin silloin Kristus ei olisi voinut enää ihmisenä kuolla ihmisten puolesta. Silloin Jeesus olisi

ollut vain näennäisesti ihminen, ja ei olisi voinut loppuun asti ja kokonaan sovittaa ihmisenä ihmisten syntejä.

Saatana kiusaa myös minua ja sinua luopumaan ihmisyydestämme. Perkele haluaa meidän asettuvan Jumalan paikalle erottamaan hyvä ja paha toisistaan oman mieleemme mukaan, ei Jumalan sanan mukaan. Saatana houkuttelee meitä olemaan riippumattomia Luojastamme, itsenäistymään Herrastamme. Synnissä on syvimmitään kysymys juuri tästä: ihmisen halusta asettua Jumalan paikalle, tietää ja päättää hyvän ja pahan välinen raja itsenäisesti ilman Jumalan ilmoitusta. Kun me olemme ylpeitä, pelkureita, tottelemattomia, itsekkäitä, irstaita, haureellisia, laiskoja, valehtelijoita tai himoajia, niin se kertoo siitä, että olemme hylänneet ihmisyyden ja halunneet asettua Jumalan paikalle. Olemme halunneet itsenäistyä Herran sanoista ja Hänen asettamistaan rajoista, olemme halunneet toteuttaa enemmän meihin lankeemuksessa lyötyä Perkeleen kuvaa kuin meihin luomisessa ja lunastuksessa asetettua Jumalan kuvaa.

Herra kehottaa tänään meitä jokaista palaamaan takaisin oman tahtomme tieltä Jumalan sanan alle. Jumalan tahto on, että meissä kirkastuisi Kristus, ei Kiusaaja. Jättäkäämme siis kaikki lankeemuksemme ja pimeyden teot Herramme ristin juurelle ja tunnustakaamme syntimme.

SAARNA

Rippipuheessa kuulumme Perkeleen kiusaavan Jeesusta. Mutta Jeesus ei suinkaan ollut ensimmäinen, jota Saatana kiusasi. Tämän ensimmäisen paastoajan sunnuntain VT:n profetiana on syntiinlankeemuskertomus. "Onko Jumala todellakin sanonut?", kysyi se vanha kehno. Käärmeen kysymys Eevalle on ajankohtainen ja kipeästi meihin osuva tänäkin päivänä. Saatanan taktiikka ei ollut muuttunut ensimmäisten ihmisten ajoista Jeesuksen aikaan mennessä mihinkään, ja samat ovat sen kujeet tänäkin päivänä.

Maailmankaikkeudessa on yksi ainoa varma kiintopiste. Kaikki muut asiat ovat alituisessa liikkeessä ja muutoksen tilassa. Jo Arkhimedes (287-212 eKr.), Sisilian Syrakusassa kaksisataaluvulla ennen Kristusta elänyt antiikin ajan suurin matemaatikko ja fyysikko, ymmärsi tämän kaiken alituisessa liikkeessä olemisen sanoessaan: "Antakaa minulle kiinteä piste seisoakseni, niin vipuan maan paikaltaan." Jumalan sana on tuo pysyvä kiintopiste, se kestää vielä silloinkin, kun nyt näkemämme maailma, maa ja taivas katoavat. Jeesus sanoo: "Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa." (Matt. 24:35) Ja muistamme, että Jeesus on sama Herra ja Jumala, josta me Herra- eli Jahve-nimisenä voimme lukea VT:sta.

Perkeleen tavoitteena on saada tuo ainoa elämän varma kiintopiste, Pyhän Raamatun sana, pimitetyksi silmiltämme. Niin kauan, kun ihminen riippuu kiinni Jumalan sanassa,

ei Saatana tuota ihmistä voi omakseen saada. Valtataistelussa, joka ihmisen sydämen ja elämän herruudesta käydään, on keskeisimpänä asiana luottamus tai epäluottamus Raamattuun, usko tai epäusko Jumalan sanaa kohtaan. Se, joka uskoo Jumalan Sanaan, kuuluu Jumalan valtapiiriin. Puolestaan se, joka ei luota Raamattuun, on sielunvihollisen oma.

Puhuessaan Eevalle paratiisissa käärme halusi saada ihmisen epäilemään Jumalan sanoja ja Herran käskyä. "Onko Jumala todellakin sanonut?" Saatana myöntää, että Jumala on sanonut jotakin, mutta vääristää tuon sanan sisällön. Saatana haluaa ihmisen asettuvan Jumalan yläpuolelle selittämään, mitä Jumala muka on käskyllään tarkoittanut.

Jumalan sana on kuitenkin luettava ja uskottava juuri niin kuin se on kirjoitettu. Jos me ihmisinä yritämme ruveta selittelemään, miksi kaikkivaltias, koko maailmankaikkeuden luonut Jumala, on käskynsä antanut - jos yritämme päästä Jumalan ajatusten taakse - joudumme harhaan. Emme me pienet tomuhiukkaset suuressa maailmankaikkeudessa voi nousta Jumalan yläpuolelle hänen ajatuksiaan ja tarkoituspäätänsä selittelemään. Jumalan sanat ovat oikeat, vakaat ja todet, vaikka me emme niitä juuri nyt ymmärtäisikään. Meidän ihmisten paikka on Jumalan sanan, Raamatun, alapuolella, ei sen päällä. Syvimmältään me ihmiset emme voi tutkia Jumalan sanaa, vaan Jumalan sana tutkii meitä.

Samalla tavoin Perkele, maailma ja oma ylpeä sekä itsekäs lihamme haluavat tänäkin päivänä turhentaa ja selittää pois selvät jumalalliset säädökset, jotka voimme Raamatusta lukea. Ei ihminen, ei Jumala, ei Hänen sanansa eikä myöskään kiusaaja ole miksiäkään muuttunut sitten syntiinlankeemuksen. Oli kysymys sitten lepopäivän pyhittämisestä, miehen ja naisen eri tehtävistä seurakunnassa sekä perheessä tai avioliiton pyhyydestä ja elinikäisyydestä, niin sama taistelu on tänäänkin menossa. Perkele yrittää saada minut ja sinut luopumaan Jumalan sanasta saadakseen meidät omaan valtapiiriinsä, synnin orjiksi. Ja me uskovaisetkin horjahtelemme ja usein lankeammekin viettelysten pauloissa.

Mutta Herran omat tunnistaa siitä, että vaikka he kaatuvat ja lankeavat, he nousevat jälleen. Miika 7:8-9: "Älkää iloitko, minun viholliseni, minusta: jos minä olen langennut, niin minä nousen; jos istun pimeydessä, on Herra minun valkeuteni. 9. Minä tahdon kantaa Herran vihaa, sillä minä olen tehnyt syntiä häntä vastaan, siihen asti että hän minun asiani toimittaa ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan nähdä hänen vanhurskautensa." Samoin Psalmissa 37:23-24: "Herra vahvistaa sen miehen askeleet, jonka tie hänelle kelpaa. 24. Jos hän lankeaa, ei hän maahan sorru, sillä Herra tukee hänen kättänsä."

Sen sijaan kun Jeesuksen uskosta osaton ihminen sortuu syntiinsä, hän jää siihen makaamaan. Asia jää Jumalan kanssa selvittämättä, ja väärintekijä on sidottu syntiinsä, niin tässä elämässä kuin ikuisuudessakin. Kun uskova horjahtaa tai lankeaa

maahan, niin Pyhä Henki ei anna tuolle ihmiselle rauhaa, ennen kuin asia on selvitetty. Ikävä kyllä joskus haluamme hiljentää tuon totuuden torven sydämissämme. Jos syytöksen hiljentäminen jatkuu, niin lopulta sydämemme ja omatuntomme käy tunnottomaksi. Viimein se hiljenee koko jäljellä olevan elämän ajaksi. Raamatussa tällaisista ihmisistä sanotaan, että heidän omatuntonsa on poltinraudalla merkitty. Se kohta, minkä poltinrauta on polttanut, on tunnoton, paatunut.

Langenneen Luciferin, valheen isän, kiusauksen ydin oli siis sanoissa: "Onko Jumala todellakin sanonut?" Jumala on Sanallaan luonut maailman ja kaiken olemassa olevan. Sana tarkoittaa samanaikaisesti sanaa sen nimenomaisessa merkityksessä kuin myös itseään Jeesusta, Jumalan Sanaa persoonana, elävää ja lihaksi tullutta Sanaa. Jumalan kirjoitettu sana eli Raamattu on pysyvä ja säilyvä vielä silloinkin kuin taivas ja maa katoavat (Matt. 5:18). Jumalan sana on kokonansa totuus (Ps. 119:160). Ja totuushan tunnetusti tarkoittaa Jeesusta! (Joh. 14:6)

Raamatun eli Jumalan ilmoituksen totuudellisuus on kaiken Jumalan tuntemisen, uskon ja elämän perusta. Totuus tarkoittaa samanaikaisesti sekä oikeaa, kestäväää ja erehtymätöntä sen yksinkertaisessa merkityksessä kuin myös itseään Jeesusta, joka on Tie ja Totuus ja Elämä (Joh. 14:6). Syvimmiltään Raamatun totuudellisuus ja erehtymättömyys on nimenomaan sitä, että se kertoo oikein ja luotettavasti Jeesuksesta, Pelastajastamme.

Luterilaisesta kirkosta käytetään aivan oikein määrittelyä "sanan kirkko", samoin kuin kirkon palvelijoiden (erityisesti piispat, paimenet ja muut julistus- ja opetustehtävissä olevat) työ on sanan julistamisen ja opettamisen tehtävä ja heidän valtansa on nimenomaan sanan valtaa. Jos piispa tai muu paimen jättää Jumalan sanan saarnan ja sen mukaisen seurakunnan kaitsemisen, on hän muuttunut palkkapaimeneksi, jonka jäljiltä löytyy vain raadeltuja ja henkihieverissä olevia lampaita, niin kuin olemme nyt omana aikana nähneet.

Jos ihmisellä on sydämessään Jumalan sana, niin hänellä on silloin myös Jumalan tunteminen ja yhteys Häneen: se on ikuinen elämä ja ikionnellisuus eli autuus. Jumalan sana on kaikki - sanan ulkopuolella ei ole mitään muuta kuin kuolemaa, eroa ja täyttymättömiä tarpeita sekä toteutumattomia toiveita. Saatana tietää tämän ja siksi se ensimmäiseksi ja erityisesti haluaa kateellisuudessaan viedä ihmiseltä pois Jumalan sanan. Jos hän siinä onnistuu, niin silloin ihmisellä ei ole enää mitään keinoja pysyä kiinni Jumalassa ja pelastuksessa. Oikea pelastava usko ja Pyhän Hengen vaikuttama hengellinen elämä seisoo Jumalan kirjoitetun sanan, Raamatun, varassa. Jos ihmisen sydäimestä puuttuu luottamus Raamatun totuuteen ja varmuuteen, Saatana saa hänestä kaikissa käänteissä tyylipuhtaan selkävoiton.

Saatana on valheen isä jo ensimmäisestä puheestaan alkaen: "Älkää syökö mistään puutarhan puusta?" KR 1933 kääntää poikkeuksellisesti väärin: "Älkää syökö kaikista

paratiisin puista." KR 1933/38:ssa on joidenkin laskujen mukaan noin sata käännösvirhettä. KR 1992:ssa näitä virheitä on ainakin kymmenkertainen määrä. Tuo yleensä luotettavan 1930-luvun Kirkkoraamatun lause, 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista', olisi tosi Jumalan sana. Mutta Perkele on valehtelija ja pettäjä alusta alkaen, ei se puhu totuutta, vaan vääristelee Jumalan sanaa sanomalla: "Älkää syökö mistään paratiisin puusta", joka on siis hepreankielisen tekstin oikea käännös.

Tällä valheellisella väitteellään käärme pohjustaa ihmisen mieleen epäilyn siitä, että Jumala on itse asiassa häijy ja ihmistä huonosti kohteleva diktaattori. Saatana haluaa uskotella ihmiselle, että Jumala ei olekaan ihmisen parasta ajatteleva hyvä ja rakastava Luoja ja Ylläpitäjä, vaan sen sijaan ihmistä tarkoituksellisesti pimeydessä ja tietämättömyydessä pitävä ilonpilaaja.

Saatana on kateellinen Jumalalle Hänen vallastaan, asemastaan ja kunniastaan. Samoin käärme on kateellinen myös ihmiselle, joka saa olla suorassa yhteydessä Jumalaan. Ihmisyys tulisi myös saamaan ihmiseksi syntyvässä Jumalassa Jeesuksessa jumalallisen olemuksen. Enkelit eivät koskaan tulisi saamaan tällaista kunniaa. Kiusaajaa tyydyttää jo se, jos hän saa Jumalan ja ihmisen pysymään erossa toisistaan. Tuo ihmisen ja Jumalan ero (hepr. he#355;' eli aita eli synti) toteutuu käytännössä niin, että Perkele saa ihmisen epäilemään Jumalan sanaa.

Saatana tarttui Jumalan kieltoon syödä hyvän ja pahan tiedon puusta siksi, että se oli ainoa asia, minkä Jumala oli kieltänyt. Houkuttelemalla ihmisen rikkomaan juuri tämän Jumalan kiellon, Perkele saisi rikottua Jumalan ja ihmisen välisen rakkaus- ja luottamussuhteen.

Naisen olisi pitänyt heti kättelyssä kieltäytyä keskustelemasta kiusaajan kanssa. Saatanan kanssa ei pidä koskaan lähteä neuvottelemaan, keskustelemaan ja dialogia käymään. Jo pelkkä pohdinta ja ajatus siitä, mitä hyvää Jumalan käskyn rikkomisesta itselleen saisi, on turmiollista. Liha on heikko, eikä sitä pidä provosoida eli yllyttää maalaillemalla synnillisiä pilvilinnoja.

Saatana valitsi ensimmäiseksi kohteekseen heikomman lenkin, joka oli saanut käskyn toisen käden kautta, ei suoraan lähteestä Jumalalta. Naisen olisi tässä kiusauksen hetkessä tullut todeta: "Jumala ei ole asettanut minua sakramenttia hoitamaan ja jakamaan. Se tehtävä on omistettu miehelle."

Jumalahan oli asettanut miehen paratiisiin paimeneksi eli pastoriksi pitämään yllä kunnioitusta Jumalan sanaa kohtaan. Jumala puhui ensiksi miehelle, jonka tehtävänä oli sitten opettaa ja saarnata myös seurakunnalle eli vaimolle Jumalan sanat. Aadamin tehtävänä oli toimia myös sapattina sakramentin hoitajana eli paratiisin keskellä olevan elämän puun hedelmän jakajana. Näin opettaa meille uskonpuhdistajamme Martti Luther.

Mutta Eeva ryhtyikin miehensä tilalle naispapiksi saarnaamaan miehelleen: 'Maista sinäkin, Aatu, tästä puusta. Tämä on maukas, ihana ja suloinen!' Eeva alkoi myös jakaa sakramenttia, ojensi miehelleen kielletyn hedelmän toisesta paratiisin keskellä olevasta puusta. Ensisijainen vastuu tästä lankeemuksesta ei kuulu kuitenkaan Eevalle, vaan Aadamille, joka kuuli vaimoansa. Jumala asetti Aadamin, paimenen eli toimitusjohtajan ensisijaiseen vastuuseen siitä, että seurakunta on rikkonut Herran käskyn. 1Moos. 3:9. Miehen tehtävä ei ole kuunnella ja totella ihmistä, ei edes rakasta (eli rakastettavaksi annettua!) vaimoan, jos nuo ihmisen sanat ovat Jumalan sanan vastaisia.

Naispappeus oli maailman ensimmäinen Jumalan sanan vastainen asia eli synti, ja sen jälkeen seurasivat kaikki mahdolliset muutkin synnit. Myös näinä lopun aikojen viime hetkillä seurakuntaa yritetään murtaa samasta kohdasta käsin. Mutta nyt meidän tilanteemme on verrattomasti Aadamin aikuista tilannetta parempi. Vaikka seurakunta lankeaisikin, niin meillä on nyt kiusauksen ja koettelemuksen kestävä Mies, uusi Adam, joka pitää Jumalan käskyn eikä sorru lankeemukseen. Siksi, olipa ympärillämme miten paljon lankeemusta tahansa, me saamme olla turvassa Jeesuksen siipien suojassa.

Lankeemuksessa näkyy itsekorotus eli ylpeys (Tulette niin kuin Jumala!). Saatana lankesi tähän (Hes. 28) ja sai myös ihmisen pauloihinsa samalla houkutuksella. Kun paratiisin vartijaenkeli lankesi itsekorotukseen ja ylpeyteen, siitä tuli koko luodun kaikkeuden tuhovoima. Kun Jumalan kaltaiseksi mutta Jumalan tahdon alle luotu ihminen lankesi haluamaan Jumalan kaltaisuutta tiedossa ja ymmärryksessä, hänestä tuli koko maailman pilaaja. Halu Jumalasta riippumattomuuteen on ihmisen ongelman ja synnin ydin.

Myös lopunajan antikristus haluaa olla oikeasta Kristuksesta riippumaton ja asettaa itsensä Jeesuksen sijaan. Antikristus asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala eli muista riippumaton ja itsenäinen vallankäyttäjä. Vallanhimo ja siihen kytkeytyvä rahan ja nautintojen himo on näkyvä muoto tästä antikristillisyydestä.

Mutta me, jotka haluamme riippua kiinni yksin Jeesuksessa, Jumalan Sanassa, käännämme katseemme tänään kuulemamme syntiinlankeemuskertomuksen jakeeseen 15. Nykyisessä uusimmassa raamatunkäännöksessä se on kelvottomasti käännetty, joten luen sen itse vielä suoraan sanatarkasti alkuperäisestä heprean kielestä kääntäen. Herran sanat käärmeelle: "Minä asetan vihollisuuden sinun ja naisen välille, sinun siemenesi ja naisen siemenen välille. Hän (naisen siemen) iskee sinua päähän, ja sinä isket häntä kantapäähän."

Naisen siemen on VT:n kielenkäytössä selvä viittaus Messiaaseen, Jeesukseen. Ikävä kyllä nykyisin virallisesti käytössä olevan suomenkielisen Raamattumme (KR 1992)

kääntäjät eivät ole tätä tuoneet esille muuten kuin alaviitteessä. Ja alaviitteitähän ei normaalisti esimerkiksi seurakunnan jumalanpalveluksissa lueta. Rehellisesti sanoen minulla on joskus vaikeuksia uusinta kirkkoraamattua kuultuani vastata siihen: 'Tämä on Jumalan sana.' Tämä jae 15 on erittäin tärkeä. Se on Raamatun alkulukujen kirkkaimpia Jeesuksen uhrikuolemaa profetoivista kohdista. Kohtaa kutsutaan alku- eli protoevankeliumiksi.

Tässä on meidän toivomme tänä päivänä. Jeesus on murskannut Perkeleen pään, joka on kuolema. Tuota voittoa hankkiessaan hän itse kärsii. Käärmeen myrkkyhammas, rautanaula, iskee Jeesuksen kantapäähän läpi. Meidän tähtemme, meidän syntiemme tähden. Paastonaika on erityisesti tarkoitettu tämän muistamiseen: Jeesus annettiin kuolemaan meidän syntiemme tähden. Ja kuolemallaan Hän murskasi Kiusaajan pään; se on synnin, kuoleman ja Perkeleen vallan.

Rukoilemme: Kiitos, Vapahtajamme Jeesus, rakkaudestasi meitä syntisiä kohtaan. Pidä meidät aina herkkinä Sinun sanallesi, jotta me pysyisimme Sinun seurassasi kärsimystien kautta aina ylösnousemukseen ja taivaaseen asti. Amen.